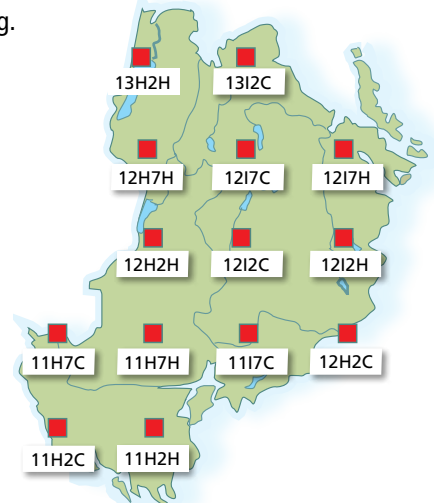

Standardrutter i Uppsala län 2011

För femte året i följd sedan starten 2007 fortsatte samarbetet mellan UOF och länsstyrelsen med målsättningen att följa upp trender hos häckande fågelarter i Uppsala län. Föreningens del i detta är att årligen försöka inventera samtliga de 14 rutter i länet som ingår i projektet "Standardrutter" som Lunds universitet driver sedan starten 1997, ett projekt som har till uppgift att följa upp vad som händer i den svenska häckfågelfaunan. Länsstyrelsens del är att ge ekonomiskt bidrag till dels de inventerare som deltar och dels till UOF att använda i sitt arbete med fågel- och naturskydd i länet. De resultat som erhålls vid inventeringen används av Lunds universitet, men också av länsstyrelsen, i sin miljöövervakning.

Uppsala län innehåller 14 standardrutter. Alla blev inventerade även denna gång.

Ärtsångare är mer eller mindre allmänt förekommande och har under de fem åren bokförts på knappt var femte delsträcka.

FOTO: ROINE KARLSSON

Inventeringen 2011

Årets inventeringsinsats innebar att alla 14 ruttor blev inventerade även denna gång, men åter igen var det svårt för Peter Schmidt, den i föreningen som ser till att det finns inventerare till rutterna, att få tag i fågelintresserade som var villiga att hjälpa till och han var av den anledningen tvungen att även denna gång själv inventera tre av dem. Det är givetvis inga problem i sig att inventera tre ruttor om den som gör det är intresserad och har tid att göra så, men Peter tillhör UOF:s stöttelelare på så sätt att han även utträttar mycket annat för föreningen. Vid redovisningen av fjolårets resultat uppmanade vi fler att anmäla sig att inventera en rutt, men gensvaret var tyvärr svagt. Att det blev så berodde dock kanske mest på att vi uppmanade "kunniga" skådare att hjälpa till och möjligen var det ordvalet som skrämde bort någon/några som annars hade kunnat tänka sig att hjälpa till. Det är givetvis bra om man är en kunnig skådare, men det är naturligtvis inte nödvändigt att kunna allt om fåglar för att boka sig för en standardrutt. Man måste inte kunna minsta lilla läte av varje art för att kunna delta. Det viktigaste är istället att vara intresserad och att gärna inventera samma rutt under några år. På så sätt blir den aktuella rutten inventerad på ett likartat sätt år efter år och resultaten

hjälp till att spegla vad som händer i den svenska häckfågelfaunan. Vi uppmanar därför Dig att höra med Peter inför 2012 om du kan tänka dig att ta en standardrutt och därmed vara behjälplig i arbetet med att följa upp vad som händer med våra fåglar.

Grundfakta om inventeringen av länets standardruttor 2011

Uppsala län rymmer 14 standardruttor (ett inom varje topografiskt kartblad) och varje rutt består av vardera åtta punkter och delsträckor som inventeras var för sig. En av rutterna (13H2H) är till övervägande delen belägen i Dalälven och här inventerades endast de två punkter och likaledes två delsträckor som är möjliga att inventera. Av de totalt 106 punkter och lika många delsträckor som är möjliga att inventera erhöles därmed resultat från samtliga vilket är glädjande. Ett stort tack för sina insatser riktas till årets inventerare (rutten inom parentes): Berndt Axelsson (12I2C), Henrik Berg (11H7C), Björn Lundgren (12I7H), Ulrik Lötberg (12H7H), Mikael Malmaeus (11H7H), Peter Schmidt (11H2C, 12H2C och 12I7C), Martin Tjernberg (11H2H), Per Johan Ulfendahl (13H2H och 13I2C), Per Unger (12I2H), Sven Wijk (12H2H) samt Jan Wärnbäck (11I7C).

Tabell 1. Antalet registrerade fågelarter på standardrutterna i Uppsala län 2007-2011

	2007	2008	2009	2010	2011	Totalt
11H2C	55	51	50	60	54	77
11I2H	81	78	73	78	74	99
11H7C	59	62	.	55	58	82
11H7H	-	35	50	46	50	68
11I7C	68	58	53	60	59	89
12H2C	55	44	47	48	40	73
12H2H	49	41	43	49	49	68
12I2C	41	40	38	41	40	60
12I2H	52	51	59	51	54	80
12H7H	60	62	51	57	51	82
12I7C	46	42	36	40	37	59
12I7H	65	67	51	58	60	84
13H2H	33	32	29	30	38	64
13I2C	-	33	55	45	52	68
Totalt	110	117	113	109	112	134

Resultat

Vid årets inventering registrerades totalt 5 911 fåglar av 112 arter. Artantalet ligger väl i linje med tidigare år (109-117) och då två arter som tidigare aldrig har registrerats, småfläckig sumphöna och rosenfink, i och med årets inventering, kan läggas till de tidigare, har nu totalt 134 arter noterats. Eftersom antalet registrerade individer varierar i större utsträckning och därför är mer beroende av hur många rutter som inventerats respektive år kan vi inte bara rakt av jämföra årets antal med tidigare års resultat. Ett bättre sätt att jämföra detta är att sätta det totala antalet i relation till insatsen och sedan bedöma de olika åren. Om vi sätter index för det första året, 2007, till 100 och sedan räknar ut motsvarande värde för därpå följande år, d.v.s. totalantalet i relation till hur många delsträckor som inventerats respektive år, finner vi att årets resultat, 77, är det hittills lägsta (se Appendix).

Att antalet individer blev så lågt 2011 är egentligen inte så förvånande om vi beaktar att två ovanligt kalla och snörika vintrar har passerat. Ett flertal mer eller mindre vanliga kortflyttande arter har drabbats hårt och populationstätheterna för dessa ligger därför lägre än på länge. Detta har stor betydelse för årets låga index, men det finns säkert andra orsaker som inverkar. Fem år är dock en kort tid att jämföra över och vi får se vad som händer framöver vartefter vi kan lägga ytterligare år till serien med inventerade standardrutter i länet.

Om vi jämför årets antal arter på respektive rutt med tidigare år finner vi för flertalet att antalet 2011 ligger inom intervallet för hur många som tidigare har noterats (se Tabell 1). För någon enstaka rutt är antalet dock något högre alternativt lägre än vad som tidigare registrerats. I det stora hela överensstämmer årets antal arter dock väl med tidigare år.

På samma sätt som antalet arter på respektive rutt 2011 inte skiljer sig särskilt mycket jämfört med tidigare år, är det också så att vissa rutter alltid har fler arter än andra. Visst är det så att antalet arter, och individer, som registreras på en rutt delvis beror på hur duk-

tig och observant inventeraren är, men större betydelse har givetvis var ruttens placering i länet. En standardrutt som omfattar många biotoper har naturligtvis flera arter än en rutt som till övervägande delen löper genom barrskog. Av det följer således att rutt 11I2H, som vanligt, hade flest arter medan 12I7C och 13H2H hade avsevärt färre. Så har det varit och så kommer det att förbli.

Trender hos länets häckfåglar

Vi har nu resultat från fem års inventering av standardrutter i Uppsala län sedan samarbetet med länsstyrelsen inleddes och även om det fortfarande är för tidigt att dra några långtgående slutsatser om trender hos olika arter kan det ändå vara på sin plats att titta lite på vad som förefaller ha hänt för några arter. Efter ytterligare en mycket kall och snörik vinter kan det vara på sin plats att titta på vad som har hänt för kortdistansflyttare samt arter som till övervägande delen stannar inom länets gränser året om.

Kortdistansflyttare

Gärdsmyg, järnsparv och rödhake är alla småvuxna tättingar som normalt nästan mangrant lämnar länet inför vintern, men som nöjer sig med att flytta relativt korta sträckor för att övervintra i Nordvästeuropa, delvis redan i södra Sverige. Även kungsfågeln flyttar i stor utsträckning, men övervintrar också inom länet. I Figur 1 redovisas utvecklingen för dessa fyra arter. Här kan vi se att det i första hand är kungsfågel och gärdsmyg som har reducerats kraftigt i antal efter 2009. Skillnaden mellan dem är att kungsfågeln förefaller ha haft en nedgång redan till häckningssäsongen 2008 och att den negativa trenden sedan återupptogs efter ett mellanår. Gärdsmygen upprätthöll istället den positiva trend, som den hade haft under en följd av år med milda vintrar, fram t.o.m. 2009 för att sedan gå ned mycket kraftigt. Nedgången tycks ha varit särskilt stor under den första vintern vilket gjorde att det 2010 bara fanns en tredjedel så många revir som året innan. Att reduktionen var särskilt stor vintern 2009/10 berodde kanske mest på att en stor del av beståndet nu i större

utsträckning än tidigare försökte övervintra på mer nordliga breddgrader och därmed drabbades särskilt hårt. Att det sannolikt förhöll sig så talar erfarenheter från vårt län för där arten registrerades i ökande utsträckning under de första vintrarna på 2000-talet. I december 2009 var gärdsmygen inte helt ovanlig i t.ex. sjöassar, men det stora flertalet klarade inte av vintern utan dog innan våren åter var här. Det ligger nära till hands att tro att de som flyttade söderut hösten 2010 kanske flyttade mer normalt, d.v.s. längre mot söder, än föregående vinter och därmed inte drabbades fullt lika hårt denna gång. Tillgången på gärdsmyg i våra trakter var också avsevärt mycket sämre inför vintern 2010/11.

När det gäller rödhake och järnsparv kan vi inte se någon motsvarande minskning. För rödhaken del kan vi se en nedgång vintern 2010/11, men index för 2011 ligger fortfarande, om än blygsamt, över nivån för 2007. När det gäller järnsparven kan vi se en svag årlig uppgång från 2008 och det fanns en tredjedel så många järnsparvar 2011 som 2007. Varför dessa två arter har klarat sig vet vi inte, men för järnsparvens del kan det bero på att den inte alls började övervintra mer talrikt, trots en rad milda vintrar, men kanske också beroende på att den är mer hårdig än de övriga. En annan förklaring är givetvis att dessa två arter inte är lika beroende av insektsdiet som kungsfågel och gärdsmyg utan kan gå över till annan föda som t.ex. bär.

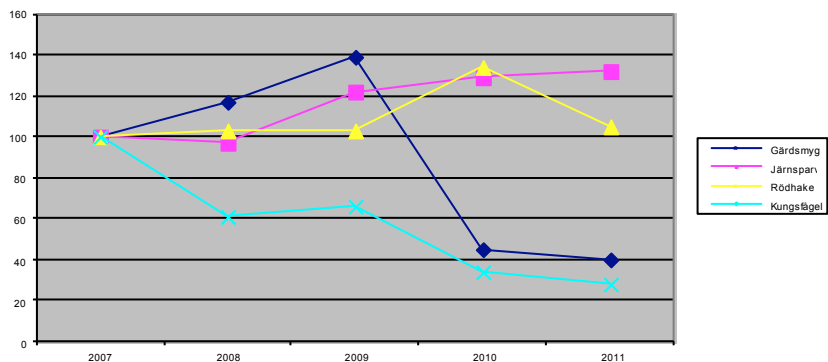
För rödhaken var utvecklingen vad gäller antalet övervintrande i Uppland densamma som för gärdsmyg. Rödhaken övervintrade i

allt större omfattning i mer nordliga trakter under början av 2000-talet och var inte helt ovanlig i länet i december 2009. På motsvarande sätt som för gärdsmyg, saknade lokaler med förekomst av rödhake i december arten när våren så småningom anlände. Troligen klarade sig rödhaken ändå betydligt bättre än gärdsmygen och kanske var det så att en betydligt större del av beståndet flyttade till sina normala övervintringsplatser och därmed klarade vintern. En annan frågeställning är givetvis den vilka gärdsmygar och rödhakar det var som försökte övervintra i länet i december 2009. Var det lokala individer eller var det fåglar från mer nordliga trakter?

Mesar, nötväcka och trädkryppare

Ingen av länets sex häckande arter mesar, inte heller nötväcka och trädkryppare, är direkt ovanliga i våra trakter och har också det gemensamt att de alla till övervägande del övervintrar i närheten av sina häckplatser. Även dessa drabbas således mer eller mindre hårt beroende på hur kalla och snörika vintrarna är. I Figur 2 redovisas utvecklingen för dessa arter i länet utifrån resultaten av standardrutterna. Talgoxen är den vanligaste av dessa arter och är också den som är mest ljudlig av alla, möjligen med undantag av nötväckan, och därmed den art för vilken resultatet av standardrutterna bäst borde speglar verkligheten. Figur 2 visar också, mycket riktigt, att beståndet inte tycks ha drabbats av några stora svängningar åren 2007-2011. Även om den förefaller ha klarat även de två senaste vintrarna bra, visar kurvan att beståndsutvecklingen sedan 2007

Figur 1. Beståndsutvecklingen för fyra kortdistansflyttar i Uppsala län 2007-2011 (Beståndstäthet år 2007 = 100).

verkar ha varit svagt till måttligt negativ.

Även om blåmesen inte är fullt lika vanligt förekommande som talgoxen, har den genom åren registrerats på drygt en fjärdedel av samtliga delsträckor och resultatet torde därför väl kunna spegla beståndsutvecklingen i länet. Kurvan (se Figur 2) är dock annorlunda jämfört med den för talgoxe. På samma sätt som för ytterligare fyra av de åtta arterna var nedgången kraftig mellan 2007 och 2008, men blåmesen, likasom tre av de fyra, återhämtade sig snabbt och hade redan 2009 mer eller mindre återtagit sitt numerär. Efter 2009 har dock blåmesen åter minskat, nu två år i rad, kanske en följd av de kalla vintrarna. Utvecklingen för nötväcka har varit nära nog identisk med den för blåmes, medan den för trädkrypares del överensstämmer fram till 2011 då trädkryparen istället för att fortsätta att minska, som blåmes och nötväcka, stiga kraftigt uppåt. Den skiljer sig också genom att uppvisa kraftigare svängningar än de två andra.

Även talltitan minskade kraftigt till 2008, men återhämtade sig starkt under två år för att 2010 ligga något högre än 2007. I motsats till övriga sju arter steg således index mellan 2009 och 2010, men minskade istället kraftigt, mer än övriga arter, till 2011. Tofsmesen tillhör också de arter som reducerades kraftigt, mest av alla, mellan 2007 och 2008, men uppvisar därefter ett påfallande stabilt

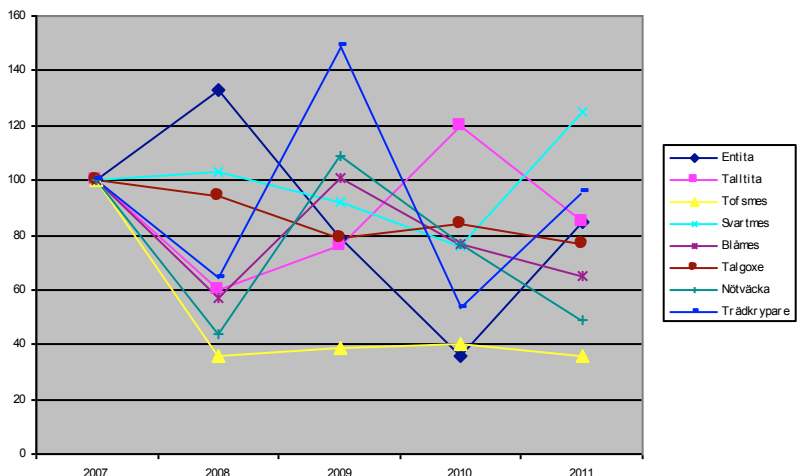
bestånd på denna låga nivå. Man skall dock vara medveten om att tofsmesen, liksom för övrigt talltitan, inte är en direkt vanligt förekommande art i dagens skogar och att detta givetvis påverkar resultat som bygger på så pass få rutter. I detta sammanhang kan vi avslutningsvis redovisa utvecklingen för entitan, den av dessa åtta arter som är klart fåtaligast, och som således påverkas mest av att antalet rutter är få. Svängningarna mellan åren är mycket riktigt kraftiga, större jämfört med alla de övriga, men överensstämmer i mycket med trädkryparen vilket dock mycket väl kan vara en slump.

Större hackspett, grönsiska och mindre korsnäbb

Dessa tre arter tillhör, i olika grad, kategorin invasionsfåglar och förekomsten skiftar således beroende på födotillgången. Det märks inte minst efter en lyckad häckningssäsong då födan plötsligt tryter och flertalet individer av den art som drabbas hastigt drar vidare till andra trakter med förhoppningen att där finna föda. Mindre korsnäbben är den av de tre som kanske varierar mest som häckfågel i länet beroende på utbudet av föda. Ett år med mängder av grankottar finns det också gott om mindre korsnäbbar i våra skogar, men även större hackspett och grönsiska antas variera i antal beroende på födotillgången.

Resultaten av standardrutterna borde

Figur 2. Beståndsutvecklingen för mesar, nötväcka och trädkrypare i Uppsala län 2007-2011 (Beståndstäthet år 2007 = 100).

kunna visa om det ligger något i dessa antaganden. I Figur 3 redovisas resultaten från fem års inventering i Uppsala län och för mindre korsnäbbens del tycks det finnas fog för detta antagande. Efter 2009 ökade tätheten till det tredubbla året därpå, men sedan reducerades det plötsligt till bara en tiondel av tillgången 2010 då tillgången på granfrö nu tröt. Resultatet av standarddrutternas speglar således väl hur förekomsten skiftade mellan åren i länet. För grönsiskans del minskade tätheten på samma sätt som för mindre korsnäbb mellan 2007 och 2008, men arten har sedan stadigt ökat, även när den mindre korsnäbben istället gick ned i antal. Grönsiskan är också beroende av granfrö, men äter även annan föda då tillgången på granfrö tryter. Arten är därför inte lika invasionsbenägen som de "riktiga" invasionsarterna. När det då gäller större hackspett kan vi inte se samma stora förändringar i förekomst mellan åren. Visst har beståndet skiftat en del, men inte alls lika mycket som de två andra. Ett fortsatt inventering av våra standarddruttr i länet får visa om några mer säkerställda mönster i arternas förekomst framträder.

Rödhake och järnsparv

Rödhaken är en art som också kan ha problem att klara en hård vinter, men merparten av dem drar söderut för att övervintra i sydvästra Europa och några t.o.m. i nordvästra Afrika.

Att detta är en strategi som var gångbar vintern 2009/2010 indikeras av resultaten från standarddrutternas i länet. Istället för att ha minskat tycks beståndet istället ha ökat ganska rejält; från index 103 till 134. Detta trots att de rödhakar som försökte klara vintern i länet kanske mangrant slogs ut. Likaså har järnsparven, en art som delvis övervintrar i Sverige och i övrigt nöjer sig med att flytta till länder strax sydväst om oss, klarat sig bra och kanske också ökat något (122 respektive 129).

Fyra arter Sylviasångare

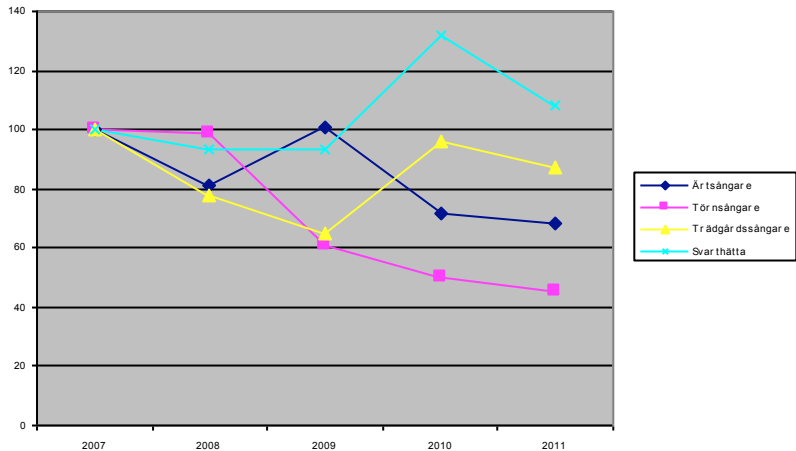
Medan höksångaren är en av länets allra ovanligaste häckfågelarter, är övriga fyra arter tillhörande släktet *Sylvia* alla mer eller mindre allmänt förekommande. Talrikast av dem är svarthätta och trädgårdssångare som båda har registrerats på drygt hälften av samtliga delsträckor. Ärt- och törnsångare är klart fåtaligare, men båda har under de fem åren ändå bokförts på knappt var femte delsträcka.

Alla fyra har givetvis varierat en del mellan åren, men graden skiftar som väntat beroende på art (se Figur 4). Törnsångaren är dock den enda som har haft en negativ utveckling under hela femårsperioden och tätheten 2011 så låg som knappt hälften jämfört med 2007. Även ärtsångaren har minskat under perioden, bortsett från mellan 2008

Figur 3. Beståndsutvecklingen för större hackspett, grönsiska och mindre korsnäbb i Uppsala län 2007-2011 (Beståndstäthet år 2007 = 100).

Figur 4. Beståndsutvecklingen för fyra arter Sylviasångare i Uppsala län 2007-2011 (Beståndstätheten 2007 = 100).

och 2009 då tätheten återhämtade sig till 2007 års nivå, men sedan har den gått nedåt två år i följd och den ligger nu på ungefär två tredjedelar av tätheten från 2007.

För svarthätta och trädgårdssångare har utvecklingen varit likartad på så sätt att båda arterna har minskat respektive ökat samma år. Eftersom nedgången under de två första åren var betydligt större för trädgårdssångaren innebar det att även om uppgången därefter var ungefär lika stor för båda arterna, hade beståndstätheten för trädgårdssångaren inte fullt ut nått upp till samma nivå som 2007. Tack vare den mindre nedgången för svarthätta mellan 2007 och 2009 var beståndstätheten högre för denna art 2011 jämfört med 2007.

Fem arter vidare

Som för så många andra häckfågelarter i Uppsala län minskade tätheten för dessa fem mellan år 2007 och 2008 (se Figur 5). Gemensamt för dem är också att alla därefter registrerades i större antal jämfört med 2008, men det var bara två, av dessa grönbena och skogssnäppa, som 2011 hade högre täthet än 2007. För grönbenas del handlar det om en rejäl uppgång, men från en låg nivå vilket gör bedömningen osäker och kanske mest beroende på slumpen. Grönbenan har i och för sig registrerats samtliga år, men endast på den rutt som täcker in delar av Florarna. Det är här som arten företrädesvis tycks finnas

i länet, och landskapet, men, bortsett från 2008, har allt fler grönbenor registrerats på denna rutt vilket givetvis är positivt.

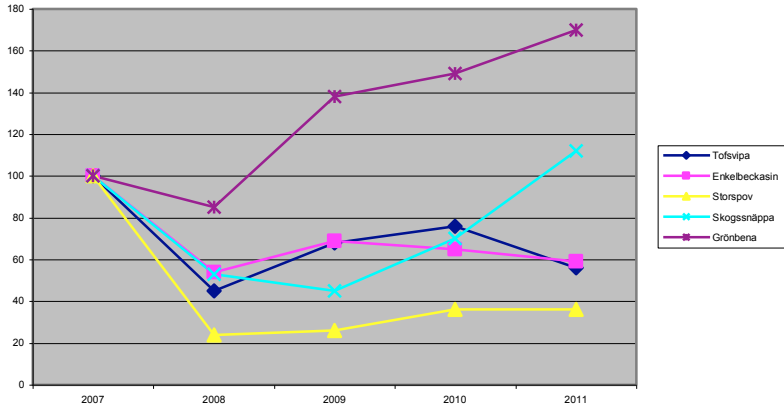
Medan utvecklingen för grönbena är behäftad med viss osäkerhet förefaller det mer säkerställt att skogssnäppan verkligen har ökat under senare år i och med att den är mer allmänt förekommande och därför har registrerats på drygt var femte delsträcka sedan 2007. I och för sig reducerades tätheten 2008 till ungefär hälften jämfört med året innan, men efter ytterligare en smärre nedgång till 2009 har en återhämtning, och mer därtill, skett till 2011.

Även tofsvipa och enkelbeckasin är relativt vanliga häckfågelarter i länet och har därför noterats på drygt en tiondel av samtliga delsträckor. Även om de förekommer i olika biotoper är utvecklingen för båda likartad. Båda arterna har ökat efter 2008 och ligger 2011 på en något högre nivå jämfört med 2007. För storspovens del har arten ökat kontinuerligt efter 2008, men ökningstakten varit marginell. Detta får ändå anses som positivt och det är bara att hoppas på att den fortsätter att öka kommande år.

Mer eller mindre ovanliga arter som registrerades vid inventeringen 2011

Även om huvudsyftet med standardrutterna är att följa upp vad som händer med de allmänt förekommande arterna, kan det vara av intresse att redovisa fynd av även mindre

Figur 5.
Beståndsutvecklingen för fem arter vidare i Uppsala län 2007-2011 (Beståndstätheten 2007 = 100).

vanliga arter som noterades på standardrutterna 2011. Slumpen har stor betydelse vid alla former av fågelskådning på så sätt att även oväntade arter ibland noteras utöver alla normalt förekommande. Detta är något som uppskattas av alla och dylika observationer finns även på årets standardrutter. Även om inga direkt ovanliga arter registrerades, kan det vara intressant att redovisa obsar av andra arter som sällan, eller aldrig, häckar i länet.

En art som har ett tillbakadraget levnads sätt och som vi inte vet så mycket om, men som har ökat i antal under senare år är vakteln. Antalet fynd har ökat rejält i rapportområdet och det är en företeelse som märks även på standardrutterna. Även om arten har registrerats samtliga år sedan starten 2007, var det först 2011 som den noterades på fler än bara en rutt, denna gång med vardera en spelande, av Henrik Berg, på 1117C och, av Björn Lundgren, på 1217H.

En annan art som nästan bara uppmärksammas på att den låter sitt spelläte ljuda är rördrommen och även den registrerades med en individ på en linje, vid Sisshammarsviken, av Martin Tjernberg, på 1112H. Det kan tyckas märkligt att en så vittljudande art som rördrom tidigare bara har noterats på våra rut- ter vid ett endast ett tillfälle, men vi skall vara medvetna om att biotopen för denna art bara täcks in i mycket liten utsträckning vid stan- dardrutterna i länet. Det är också anledningen till att årets enda småfläckiga sumphöna, hörd

av Per Unger på ruten 1212H, är den första som noterats på dessa fem år. Kanske mer märkligt är att årets enda kornknarr, hörd av Henrik Berg på ruten 11H7H, också var den endast andra som registrerats under fem års standardrutter.

De hittills redovisade mindre vanliga ar- terna är alla relativt lätta att uppmärksamma då de hörs vida omkring, men det är inte något som vi kan påstå att den mindre flugsnar- paren är. Här gäller det att ha öronen med sig och det hade uppenbarligen Per Johan Ulfendahl som noterade årets enda av sitt slag på ruten 13H2H. Arten har observerats alla fem åren, men bara på en rutt respektive år. I detta sammanhang, d.v.s. mindre vanliga arter, kan det vara på sin plats att nämna den rosenfink, den första som registrerats under fem års inventerade av länets standardrutter, som hördes sjunga på ruten 1312C, även den av Per Johan.

Bill Douhan,

Åsby 320, 741 94 Knivsta
bill.douhan@lm.se

Rapport med appendix kommer att publiceras på www.uof.nu.

Valda fakta om arter som registrerats på standardrutterna i Uppsala län 2007-2011

Antal individer på punkter 2011

Antal individer på linjer 2011

Andelen linjer (i %) med förekomst under åren 2007-2011

Index för 2008, 2009, 2010 och 2011

Appendix. Valda fakta om arter som registrerats på standardrutterna i Uppsala län 2007-2011 (**Artnamn med fet text** = art som registrerades 2011; **artnamn med fet och röd text** = art som registrerades för första gången 2011; artnamn med normal text = art som registrerats tidigare, men inte 2011 samt **index 100 med röd text** = att arten för första gången noterades detta år).

A = Antal individer på punkter 2011

D = Index för 2008

B = Antal individer på linjer 2011

E = Index för 2009

C = Andelen linjer (i %) med förekomst under åren 2007-2011

F = Index för 2010

G = Index för 2011

	A	B	C	D	E	F	G
Knölsvan	0	0	0,2	-	100	0	0
Sångsvan	8	3	3,0	85	31	241	42
Grågås	4	34	3,4	144	156	543	289
Kanadagås	1	3	1,8	24	144	133	36
Kricka	0	1	0,4	100	0	0	100
Gräsand	1	18	4,7	44	11	44	61
Vigg	0	0	0,2	-	-	100	0
Knipa	0	8	4,5	98	28	137	52
Storskrake	0	2	0,6	-	100	0	185
Järpe	0	0	1,4	28	61	28	0
Orre	5	18	10,9	34	92	72	76
Tjäder	0	2	1,6	42	230	0	85
Fasan	6	10	6,9	42	92	64	106
Vaktel	1	2	1,2	85	92	85	170
Storlom	0	2	0,4	-	100	0	185
Skäggdopping	1	3	1,4	59	119	76	25
Storskarv	5	0	1,4	255	276	170	0
Rördrom	1	1	0,4	100	0	0	100
Gråhäger	1	6	2,2	170	214	28	170
Bivråk	0	4	3,0	113	31	113	113
Havsörn	0	1	1,2	100	433	300	100
Brun kärrhök	1	2	3,6	85	77	42	28
Duvhök	0	0	0,6	85	92	0	0
Sparvhök	1	0	0,6	0	0	42	0
Ormvråk	3	12	9,1	91	28	72	78
Fiskgjuse	0	2	1,4	42	0	0	42
Tornfalk	1	1	0,6	0	92	85	85
Stenfalk	0	0	0,2	100	0	0	0
Lärfalk	0	3	1,2	28	0	0	85
Vattenrall	0	0	0,2	-	-	100	0
Småfläckig sumphöna	0	1	0,2	-	-	-	100
Rapphöna	0	0	-	-	-	-	-
Kornknarr	0	1	0,4	100	0	0	100
Sothöna	0	0	1,6	71	15	42	0
Trana	24	43	14,4	39	57	50	94
Ljungpipare	0	0	0,2	-	100	0	0
Tofsvipa	3	38	10,5	45	68	76	56
Enkelbeckasin	19	36	14,2	54	69	65	59
Morkulla	0	4	3,0	106	23	21	85

Storspov	0	3	2,2	24	26	36	36
Skogssnäppa	9	46	22,5	53	45	70	112
Gluttsnäppa	0	0	0,2	0	0	0	0
Grönbenä	4	8	2,4	85	138	149	170
Drillsnäppa	0	0	0,2	0	92	0	0
Dvärgmås	0	0	-	-	-	-	-
Skrattmås	11	26	10,7	18	523	105	76
Fiskmås	4	50	7,5	7	60	74	112
Gråtrut	65	73	6,9	70	410	70	221
Skräntärna	0	0	0,2	-	100	0	0
Fisktärna	0	0	1,2	255	46	127	0
Skogsduva	3	16	9,7	20	37	68	68
Ringduva	65	231	75,1	62	75	87	94
Tamduva	3	1	1,6	34	73	85	17
Gök	18	36	24,1	56	105	105	105
Sparvuggla	0	0	0,2	-	-	100	0
Kattuggla	0	0	0,2	-	100	0	0
Slaguggla	0	0	0,6	100	108	100	0
Hornuggla	0	0	0,2	100	0	0	0
Tornseglare	17	51	18,4	52	45	82	44
Göktyta	2	5	3,6	32	0	42	53
Spillkråka	4	5	6,3	142	92	99	71
Gröngöling	3	12	11,7	120	38	106	85
Större hackspett	10	49	33,8	108	68	81	89
Mindre hackspett	2	3	1,0	0	92	0	127
Trädlärka	3	6	3,0	594	184	170	509
Sånglärka	57	111	26,1	61	50	65	69
Ladusvala	16	44	13,4	40	34	50	63
Hussvala	3	22	4,3	130	162	110	110
Trädpiplärka	45	149	72,1	66	79	72	63
Ängspiplärka	0	2	1,8	57	92	85	57
Gulärka	0	2	2,2	106	46	64	21
Sädesärka	5	20	20,6	77	46	51	33
Strömstare	0	0	-	-	-	-	-
Gärdsmyg	7	25	32,2	117	139	45	40
Järnsparv	4	42	24,5	97	122	129	132
Rödhake	34	213	74,3	103	103	134	105
Näktergal	4	6	5,7	73	118	61	73
Svart rödstjärt	0	0	0,2	100	0	0	0
Rödstjärt	0	2	3,4	68	9	8	17
Buskskvätta	7	23	16,0	76	79	82	67
Stenskvätta	2	4	3,4	170	92	42	85
Koltrast	39	141	65,2	82	94	79	76
Björktrast	6	27	14,2	87	58	95	56
Taltrast	46	128	65,4	99	134	112	88
Rödvingetrast	9	43	29,4	136	90	54	69
Dubbeltrast	6	32	15,6	187	60	85	136
Gräshoppsångare	1	5	2,0	170	92	340	425
Flodsångare	0	0	0,2	100	0	0	0
Sävsångare	2	14	4,0	28	77	71	99

Kärrsångare	0	0	0,4	100	0	0	0
Rörsångare	1	8	4,0	68	147	102	68
Trastsångare	0	0	0,4	85	0	0	0
Härmsångare	1	8	3,8	212	92	255	340
Ärtsångare	2	16	16,8	81	101	72	68
Törnsångare	1	19	19,4	99	61	50	45
Trädgårdssångare	37	98	52,0	78	65	96	87
Svarthätta	40	135	64,2	93	93	132	108
Grönsångare	4	14	11,9	53	37	19	37
Gransångare	3	12	6,1	76	55	85	102
Lövsångare	124	561	92,1	99	90	95	95
Kungsfågel	8	34	36,8	61	66	34	28
Grå flugsnappare	3	20	17,4	47	73	74	45
Mindre flugsnappare	1	1	0,8	100	54	50	50
Svartvit flugsnappare	10	41	29,8	52	48	82	61
Stjärtmes	0	1	2,0	25	0	4	4
Entita	2	7	5,9	133	79	36	85
Talltita	4	17	12,8	60	76	120	85
Tofsmes	3	16	15,0	36	39	40	36
Svartmes	5	28	17,8	103	92	76	125
Blåmes	12	39	28,5	57	101	77	65
Talgoxe	34	172	69,4	94	79	84	77
Nötväcka	0	12	10,5	44	109	77	49
Trädkrypare	2	18	13,0	64	149	53	96
Törnskata	4	9	8,9	33	102	42	42
Nötskrika	7	28	13,4	55	85	139	170
Skata	5	22	12,3	125	87	109	89
Nötkråka	1	2	0,8	100	216	100	200
Kaja	41	94	16,8	49	46	68	68
Kråka	16	37	24,5	58	92	111	65
Korp	8	18	12,3	61	203	230	109
Stare	74	145	20,9	106	34	68	52
Gråsparv	1	24	4,3	47	77	132	113
Pilfink	3	42	7,9	29	15	14	53
Bofink	185	636	95,3	87	88	97	91
Grönfink	7	34	25,9	67	68	31	40
Steglits	0	4	4,7	66	51	179	38
Grönsiska	22	136	38,5	53	165	187	199
Hämpling	0	11	1,2	51	28	34	93
Mindre korsnäbb	3	19	15,6	54	45	152	15
Större korsnäbb	0	0	3,6	191	54	57	0
Obest. korsnäbb	2	1	1,8	212	0	85	6
Rosenfink	1	0	-	-	-	-	-
Domherre	2	6	2,6	57	46	42	85
Stenknäck	1	3	2,2	42	184	42	127
Gulspurv	21	83	50,6	95	69	70	60
Sävspurv	5	22	8,5	85	140	77	89
Totalt	1308	4603		79	81	86	77